

най-вече отъ мраморъ. Никъдѣ искусство то на дълбаніе не е достигало до такъво съвършенство, каквото въ едно-врѣмешна Гръция. Статуя та на Зевеса обикновенно била нагледъ като почтенъ човѣкъ, сѣдналъ на столъ съ скип-тръ въ ръка; Аполонъ прѣдставлявалъ строенъ юноша, Афродита млада хубавица, Атина обрѣжена дѣвица, и т. н.

Статуи ти на богове ти се туряли въ храмове, които не били толкова голѣми, каквото въ Египетъ или на исто-токъ; нѣ се отличавали по точний размѣръ и по чиста та направа. На хубави ти алтари жръци ти приносили на богове ти жрътва животни, най-вече бикове, накічени съ зелени вѣнци. Гръци ти мислили, че богове ти могатъ да говорятъ съ човѣци ти и да имъ откривать бѣдно то прѣзъ особни прорицалишта или *оракули*. Прочути оракули имало два. Единъ имало въ Додона (въ Епиръ) у храмътъ на Зевеса; жръци ти тълковали тамъ бѣдно то по шумѣніе то на листа та на свещенний дѣбъ, по шумѣніе то на рѣ-чица та или по гласътъ на окачени ти мѣдници. Другъ единъ оракулъ, който се почиталъ повече, намиралъ се въ Делфа, при поли ти на планина Парнасъ, у храмътъ на Аполона. Тамъ една жрица, която се викала *Пития*, сѣдѣла на единъ триножънъ столъ, туренъ надъ една рас-пукната скала; задушливи ти пѣри, што излизали отъ тая пукнатина, правили Пития да ѝ припада, и тя изричала несвързани думи, отъ които жръци ти вадили отговори на питаचे ти. Тамъ се стичали пратеници отъ всички ти гръц-ки земи отъ прочути люде и отъ цѣли царства, и не то-ко така, а съ голѣми дарове. Тамъ тии много врѣме чакали да се вредеть; а между това хитри ти жръци се научавали за работи ти на питаче ти, на послѣ отговаряли, нѣ повече то неясно, та отговори ти могли да се тълковать всякакъ. Нѣ жръци въ Гръция нѣмало яко много, и тамъ тии нѣ-мали такъва власть, каквато имали источни ти народи.

✕ Отъ народни ти гръцки празници първо мѣсто за-